

CĂTRE

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA CIVILĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsematul **GHÎȚĂ DANIEL FLORIN, (...)**

În contradictoriu cu:

GRIGORE CARTIANU, cu domiciliul.....

formulez prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin care solicit onoratei instanțe ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună:

- 1. Constatarea încălcării de către pârât a dreptului la onoare , demnitate, reputație și imagine drepturi nepatrimoniale ce au fost nesocotite prin formularea unor afirmații denigratoare , defăimătoare, batjocoritoare și mincinoase la adresa subsemnatului de către pârât.**
- 2. Atragerea răspunderii delictuale a pârâtului în sensul obligării acesteia la repararea integrală a prejudiciului cauzat subsemnatei prin plata unei sume 50.000 euro reprezentând daune morale datorate, pentru atingerea adusă drepturilor la onoare , demnitate, reputație și imagine.**
- 3. Obligarea pârâtului la încetarea oricărei încălcări în ceea ce mă privește de natură a leza drepturile intrinseci ființei umane , demnitatea, onoarea, reputația și imaginea**

4. Obligarea pârâtului la publicarea dispozitivului hotărârii pronunțate de instanța de judecată în publicația ZIARIȘTII.COM

5. Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată generate de declanșarea prezentului litigiu, respectiv taxa judiciară și onorariu de avocat conform art. 451 c. pr. civ.

Pentru următoarele considerente:

I. SITUAȚIA DE FAPT:

Subsemnatul în primul rând sunt cetățean român, care am fost crescut în spiritul respectului față de țară, față de oameni și nu în ultimul rând mi s-a inoculat prin educație și dorința de a stabili obiectivele prioritare în ceea ce privește desfășurarea unei activități sportive.

Este de notorietate că în sport performanța nu o poți atinge decât cu multe ore de muncă, cu o monitorizare permanentă a aptitudinilor, ce implică în același timp o coordonare a activității sportive care implică și abordarea unei atitudini psihice motivate, pentru a pune în practică depășirea de sine.

Având în vedere aceste coordonate, renunțând în perioada când orice tânăr dorește să aibă o viață fără restricții, subsemnatul am acceptat cele mai dure restricții pentru a ajunge sportiv de performanță, până la nivel de campion mondial.

În sensul celor reiterate inserez informațiile oferite despre subsemnatul de WIKIPEDIA :

Cariera profesionala

"The Savage Samurai" cum este el poreclit, și-a făcut debutul în Campionatul Mondial de [Muay Thai](#) în 1999 în [Bangkok, Thailanda](#). Daniel a câștigat toate meciurile sale prin [knock-out](#) înainte de semifinale, unde a pierdut în fața lui Alexey Ignashov (singurul meci câștigat de bielorul prin decizie și nu prin KO). Ghiță și-a continuat cariera cu performanțe remarcabile: Campion European de [Muay Thai](#) în [Germania](#), în 2000, medalia de bronz la Campionatul Mondial de [Muay Thai](#) în [Thailandă](#), în 2001 și locul doi la Campionatul European la aceeași disciplină în [Portugalia](#), în 2002. În 2003, a înregistrat cel mai rapid KO din istoria stilului [Muay Thai](#) la Campionatul Mondial din [Thailandă](#), după doar 30 de secunde de joc împotriva unui luptător australian. În 2004, Ghiță a intrat în circuitul Local Kombat în [România](#). Înregistrarea sa însă nu i-a oferit oportunitatea de a lupta, de asemenea, în circuitul de lupte K-1. În K-1 debutul lui a fost în 2007, împotriva lui Nobu Hayashi. Pe 11 august 2009, Ghiță a spart recordul lui [Peter Aerts](#) de cea mai rapidă victorie într-un turneu de K-1 de înfrângere a tuturor celor trei adversari, într-un total de 5 minute și 15 secunde. Peter Aerts stabilise acel record la 6 minute și 43 de secunde, record care a stat neatins timp de 10 ani înainte de performanța lui Ghiță. În [octombrie 2010](#), Daniel Ghiță a devenit primul luptător român care a intrat în *K-1 World Grand Prix Final* de la [Tokyo](#), pentru care a trebuit să-l învingă prin KO pe [Errol Zimmerman](#), în ultimul turneu de calificare la [Seul](#). La turneu a luptat contra lui [Gökhan Saki](#) în sferturile de finală. El a luptat în

ciuda faptului că era accidentat la picior și a arătat în luptă că el a fost în imposibilitatea de a dicta ritmul de luptă. El a reușit să obțină o rundă în plus după ce părea că Saki deja câștigase. El a început runda pentru a se menține neobosit însă a pierdut prin decizie. Pe 6 martie 2011, Daniel Ghiță s-a confruntat cu Hesdy Gerges și actualul campion *It's Showtime*. Deși din prima rundă Ghiță a trimis lovituri mai eficiente, până în a doua rundă a fost condus și numărat până la 8. Ghiță a dominat a treia rundă, dar a pierdut tot prin decizie unanimă. Cu toate acestea, a fost doar pentru că a greșit când a căzut la podea, căci, dacă nu ar fi fost numărat, ar fi avut loc o rundă în plus, în cazul în care mulți oameni au crezut că Ghiță ar fi câștigat. Pe 28 ianuarie 2012, la "*It's Showtime*" 2012 din Leeuwarden, românul a rejucat meciul contra lui Hesdy Gerges, pentru titlul mondial la categoria grea. În prima repriză, Ghiță, cu un croșeu de stânga, a câștigat cel mai important titlu mondial al său până în prezent.

Titluri[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

- **2012 It's Showtime Champion Mondial categoria grea**
- 2010 K-1 World Grand Prix 2009 din Tokyo Finalist în primii 16
- Champion Local Kombat la categoria grea
- 2005 WKN European Thai-boxing Champion la categoria grea
- 2002 Champion European de Muay Thai în Portugalia
- 2001 IFMA World Muay Thai Championships medaliat cu Bronz (+91 kg)
- 2000 Champion European de Muay Thai în Germania

Fac mențiunea că în activitatea sportivă am înregistrat 41 de victorii și 11 înfrângeri.

Precizez că la toate campionatele la care am participat și le-am câștigat, cu mândrie am purtat TRICOLORUL ROMÂNIEI, s-a apreciat că TRICOLORUL nu reprezintă doar un decor oficial ci capătă suflet când este purtat de un sportiv victorios, acesta fiind desigur un simbol care se transformă în sentiment, în momente importante din viețile noastre, cum sunt și evenimentele sportive.

Ceea ce nu cunoște pârâul, cu toate că se pare că inițial a fost comentator sportiv este faptul că, pentru a fi sportiv nu este suficient de a face antrenamente epuizante ci în același timp, este necesar să ai un control psihic asupra ta, un echilibru permanent, altfel nu poți tinde a ajunge campion mondial.

Un alt român campion CONSTANTIN BEJENARIU stabilit actualmente în SUA a arătat cu privire la sportul de performanță:

*”Sportul te învață să lupți pentru scopul tău și să nu te lași păgubaș în momentele de cumpănă. Psihicul se hrănește cu dorința de recunoaștere, de depășire a sinelui și de progres, în consecință, odată ce gustul micilor victorii s-a instalat iar dorința de depășire a barierelor există, apare ambiția de a atinge obiectivele setate. Ambiția înseamnă urmărirea unui țel și dorința de a face tot ce stă în puterea ta pentru a-l atinge. **Determinarea și perseverența sunt calități pe care toți marii sportivi le posedă și fără de care nu ar putea trece peste eșecuri și înfrângeri.***

Ziariști care cunosc ce reprezintă o activitate sportivă care s-a soldat și cu obținerea unor victorii naționale și internaționale au arătat în mod concis cum se poate ajunge la acest nivel:

”Sportivii de top, cei pe care îi cunoaștem și îi iubim și cei pe care îi susținem din fața televizoarelor, pentru medaliile și momentele de glorie, au experimentat nenumărate înfrângeri. Însă pentru cei mai mulți dintre aceștia, eșecul înseamnă motivația de a te autodepăși, de a doborî recorduri personale și de a demonstra că, pe lângă antrenamentul fizic, stă un psihic de neclintit.

Încrederea în forțele proprii se cultivă treptat, odată cu micile victorii personale, adică rezultatele. De asemenea, în sport, ca și în artă, disciplina este o educație pe care o primești de mic copil, iar la un moment dat va deveni un mod de viață. Nu mulți sunt cei care se pot ridica și pot lua de la capăt iar și iar un exercițiu, o mișcare, o aruncare, până în momentul în care au executat-o de atâtea ori, că devine ca o a doua natură.”

Rog onorata instanță să mă ierte pentru acest scurt **laudatio**, dar am apreciat că unele aspecte din viața personală și profesională trebuie să fie cunoscute, pentru comparație și antiteză cu acțiunile defăimătoare la care am fost suspus de către pârât și raportat la modalitatea în care este apreciat pârâtul de colegiile de presă. (ANEXA 3. 4)

Subsemnatul în anul 2020, am ”GREȘIT” pentru că am apreciat că din sprit civic, fiind antrenat nu numai în sport dar și în acțiuni împotriva defrișărilor frauduloase a pădurilor din România, a inechităților la care sunt supuși unii concetățeni, să încep o nouă luptă nu pe ring ci în Parlamentul României, cu ghilimele am scris GREȘIT, pentru că a fi deputat PSD, în opinia unor ziariști din categoria cărora face parte și pârâtul, indiferent de calitatea de om, de cetățean, devii dacă din naștere indezirabil, persoană non grata numai pentru faptul că ți-ai exprimat adeziunea pentru P...S..D...

Unii ziariști și politicieni omit a recunoște art. 8 din CONSITUȚIA ROMÂNIEI:

Art. 8 – Pluralismul și partidele politice

(1) Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a democrației constituționale.

(2) Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației.

Unii ziariști precum pârâtul, ignoră total principiile democrației și promovează, ura, intoleranța și dictonul :” **Cine nu este cu mine este împotriva mea**”

Pârâtul în perioada când era jurnalist sportiv nu a scris vreun comentariu despre activitatea mea sportivă, dar în momentul când am ajuns parlamentar, am devenit o reală țintă pentru pârât, care în articolele publicate online în publicația ZIARIȘTII.COM a folosit la adresa subsemnatului, cuvinte defăimătoare de neacceptat chiar de normele deontologice ale profesiei de ziarist.

Am fost catalogat de către GRIGORE CARTIANU prin articolele publicate:

12 martie 2021:”Bruta Vrăjitoarei a încercat să bruieze și adoptarea bugetului e stat”(Anexa 1)

”Gorila cu care PSD încearcă să bruieze Parlamentul: Daniel Ghiță din Clanul Firea-Pandele”

”Un accident al evoluției speciei umane, dar și al parlamentului românesc”

Deputatul Ghiță(PSD), analfabetul Gabrielei Firea ”Școliți la Paris”, cancerul României’

24 octombrie 2020:

”Firea bagă în Parlament, un agramat, cu mesaje de idiot”: (ANEXA 2)

Toate aceste aprecieri denigratoare, josnice au fost publicate de către pârât cu postarea unor imagini ale subsemnatului, fără a obține vreun consimțământ în acest sens.

Desigur că rolul unui ziarist este acela de a face cunoscut opiniei publice, unele aspecte din viața politică, dar această activitate nu impune folosirea unui limbaj licențios denigrator, obscen, grobian așa cum a acționat pârâtul.

Dacă efectuăm o simplă analiză a articolelor semnate de către pârât, se poate conchide că acesta în mod real nu respectă Codul deontologic al ziaristului, întrucât nu regăsim decât articole denigratoare la adresa nu numai a politicienilor care nu sunt la putere dar și a colegilor de breaslă care critică puterea.

Dacă ne referim la colegii ziariști ai pârâtului aceștia la rândul lor l-au taxat, cu aspecte din activitatea acestuia, cu privire la faptul că a fost angajat la Trustul de presă al lui VOICULESCU, apoi la PATRICIU, că și acesta în articolele publicate a nesocotit regulile gramaticale etc..(ANEXA 3)

Orice greșală, de redactare a unor persoane din tabara neafilată puterii este superbolizată de pârât, trecând sub tăcere orice abatere de la limba română a personajelor care se regăsesc la frâiele puterii(Ex: Raluca Turcan: *"Toți cei implicați în tragedia de la Timișoaratrebuie să răspundă direct pentru cele întâmplate astfel încât omul să aibe garanția că nu se culcă sanatos și se trezește mort."*Urarea de **"LA MULȚI ANI"**, adresată baronului Brukental, decedat în urmă cu două secole, *"Agenții poștali fac politică PSD în teritoriu, că o amenință cu neplata pensiilor sau propaghează știrea falsă.....VICTOR ORBAN 27 septembrie 2020 când deținea funcția de prim ministru:" Am discutat măsurile pentru a crește riscul de infectare a cadrelor medicale și a Pacienților."*) Exemplele pot continua dar ar trebui poate topuri întregi de hârtie pentru a fi inserate.

Sincer arăt că, orice gafă de exprimare și de redactare chiar a persoanelor mai sus menționate nu poate fi taxată având în vedere că, în orice moment mai ales sub imperiul emoțional sau al grabei se poate greși or SENECA a reușit să cuprinsă în trei cuvinte esența umană'*errare humanum est*'".

Subsemnatul la primul articol denigrator publicat de către pârât la adresa mea am crezut că acesta a greșit, că a fost dezinformat etc.....dar ulterior observând perseverența cu care s-a continuat atacul asupra subsemnatului,,am ajuns la concluzia finală a lui SENECA :*"Sed persverare diabolicum"*pentru că, prin postările făcute de către pârât și comentariile la acestea am constatat că s-a trecut de la uman la diabolic, motiv pentru care am promovat prezenta acțiune.

Un cititor a reacționat la comentariile denigratoare la adresa subsemnatului generate de către pârât, este de remarcat limbajul"intelectual" abordat de jurnalistul GRIGORE CARTIANU.

Razvan miercuri, 28 octombrie 2020 at 18.34

Domnule asa-zis ziarist care ai scris aceasta mizerie de articol,ce rezultate notabile ai si in ce domeniu?ce premii de recunoastere internationala a meritelor dumitale ai???stii cum va cate meciuri castigate are Daniel Ghita?ai idee cate ore a muncit el ca sa ajunga acolo unde a ajuns?in timp ce el muncea la sala,tu stateai la bere cu prietenii!datorita lui s-a mai auzit de Romania si de bine,nu numai ca despreo țara plina de hoti si curve! In

In plus,are dreptate in tot ceea ce scrie!

PS: ai avea curaj sa ii spui in față,intre 4 ochi,toate mizeriile pe care le-ai scris

aici?nu de alta,dar sa arunce cu noroi din spatele tastaturii poate si bunica la 90 ani.dar ai fi suficient de barbat sa iti mentii „opiniile” astea si intr-o intrevvedere cu Daniel Ghita,doar voi 2?

Răspundeți

- **Grigore Cartianu** miercuri, 28 octombrie 2020 at 18.45

Răzvan Graur, ești demn de milă!

Răspundeți

- o **Razvan** miercuri, 28 octombrie 2020 at 20.03

La fel ca PS de mai sus...ai tupeu sa imi spui asta fața in fața,intre 4 ochi????

Răspundeți

- **Grigore Cartianu** miercuri, 28 octombrie 2020 at 21.04

Mars, mă, cu amenințările, că trag apa după tine!

Pe scurt pentru o mai bună percepția a atitudinii pe care o abordează pârâtul în activitatea sa jurnalistică prin publicația ZIARIȘTII.COM cu păstrarea atitudinii concretizată prin dictonul:” **Cine nu este cu mine este împotriva mea**”: menționez:

Depe protestul din 15 mai 2021 pârâtul scrie că la acest protest a participat :”anarhistul Popiliu Diplan (Rusia scrie pe el) avocatul Dan Chitic(tot Rusia sscrie scrie și pe el) și mânâitoarea de tigăi Amalia Bellantoni(Sicilia scrie pe ea)

Despre jurnalistul Luis Lazarus scie la 16 mai 2021 că acesta este ”anarhistul , conspiraționistul șoșocar” .

Avocatele Cerva și Oana Lovin sunt numite ,” agitatoare rusofile” la 26.04. 2021, iar la 11.04. 2021 ziarisul Ovidiu Zară este numit:” o creatură bizară” cu referire la handicapul fizic al acestuia.

La 11 aprilie însă elogiază pe marele jurnalist Mălin BoT care „a reușit să-l execute pe infractorul, Dan Androinc, etc.....

Despre Jurnalistul Ionuț Cristache de la TVR 1: „Mutarea politrucului Cristache (omul lui Voiculescu N.N. CARTIANU GRIGORE uită că fost și el „Omul lui Voiculescu”)

II ASPECTE PRIVIND NORMELE DE DREPT APLICABILE:

Art. 1 CONSTITUȚIA ROMÂNIEI:

ARTICOLUL 1

(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Art. 58 c. civ. Drepturi ale personalității (1) Orice persoană are dreptul la viață, sănătate, la integritate fizică și psihică, la propria imagine, la respectarea vieții private precum și alte asemenea drepturi recunoscute de lege”

Art. 72 c. civ. alin. 1: ”Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale .alin2. Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane fără consimțământul acestuia.

Codul deontologic al ziariștilor la rândul său stabilește anumite norme de conduită ale acestora, grav nesocotite de către pârât.

ARTICOLUL 3 Ziaristul nu are dreptul sa prezinte opiniile sale drept fapte. Stirea de presa trebuie sa fie exacta, obiectiva si sa nu contina pareri personale.

ARTICOLUL 5 Ziaristul va da publicitatii punctele de vedere ale tuturor partilor implicate in cazul unor pareri divergente. Nu se vor aduce acuzatii fara sa se ofere posibilitatea celui invinuit sa-si exprime punctul de vedere. Se va avea in vedere respectarea principiului prezumtiei de nevinovatie, astfel incat nici un individ nu va fi catalogat drept infractor pana cand o instanta juridica nu se va pronunta.

ARTICOLUL 9 Ziaristul care distorsioneaza intentionat informatia, face acuzatii nefondate, plagiaza, foloseste neautorizat fotografii sau imagini tv si surse ori calomniaza savarseste abateri profesionale de maxima gravitate.

În ceea ce privește răspunderea civilă delictuală , pentru prejudiciile cauzate prin fapta proprie a unei persoane , aceasta este reglementată prin dispozițiile art. 1349 alin 1 -2 și art. 1357 -1371 c. civ.

Astfel este de avut în vedere că dispozițiile **art. 1381 -1391 c. civ.** stabilesc regulile aplicabile reparării prejudiciului cauzat în condițiile răspunderii civile delictuale, în toate cazurile și ipotezele sale. De altfel , aceste texte legale instituie în același timp implicit, principiul general al răspunderii pentru prejudiciile cauzate , printr-o faptă umană ilicită.

Art. 1349 alin. 1-2 c. civ. prevede în sinteză, că cel care are discernământ, încalcă îndatorirea de a respecta legea sau obiceiul locului și de a nu aduce atingere prin conduita sa drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane, răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le reapeare integral.

Conform acestor reglemntări rezultă că funcția răspunderii delictuale o reprezintă cea reparatorie pentru asigurarea unui echilibru între subiecți și drept.

În situația în care acest echilibru este încălcat, victima poate să ceară restabilirea echilibrului care să fie în mod just restabilit prin obligarea celui vinovat la repararea acestuia , prin aplicarea unei pedepse civile. În lumina celor menționate facem trimitere la jurisprudența ÎCCJ decizia 1179/2011 care cu privire la daunele morale a statuat necesitatea aplicării judecării în echitate, având în vedere consecințele negative de ordin material și afectiv încercate de victimă.

În speța dedusă judecării fapta ilicită a fost dovedită întrucât au fost încălcate de către pârât norme legale imperative pe care le-am menționat.

CEDO a consacrat că drepturile intangibile sunt recunoscute ca atribute inalienabile ale persoanei umane.

Analizând afirmațiile făcute în mod public de către pârât, acestea au condus desigur la o atingere ilegitimă a drepturilor și intereselor subsemnatului ocrotite atât de legiuitorul național cât și de cel internațional, conducând la afectarea echilibrului juridic stabilit de normele de drept invocate.

Faptele ilicite constatau în afirmațiile făcute public de către pârât prin care sunt prezentat nu ca o ființă umană ci ca un animal, fiind numit:” brută, gorilă, etc.....

Toate afirmațiile denigratoare mincinoase la adresa subsemnatului au făcut să lezeze în mod flagrant prestigiul meu de cetățean român, de sportiv, de om, scopul urmărit de pârât fiind de a fi supus oprobiului public, numai pentru faptul că sunt politic afiliat la PSD, fiind de notorietate că nimănui nu-i este permis să denigreze să umilească să btjocorească o persoană, în maniera abordată de către pârât, care prin modul în care a acționat a urmărit desigur un singur scop, un atac politic.

Existența faptelor săvârșite de către pârât au condus la grave atingeri, aduse demnității onoarei și reputației subsemnatului, având în vedere că acestea depășesc orice limită de rezonabilitate .

Acuzele aduse sunt desigur de natură a crea prejudicii întrucât s-a creat de către pârât o percepție eronată a conduitei mele și a rolului pe care îl am ca persoană atașată de țară (percepție desuetă pentru mulți în vremurile noastre actuale) de părinți, ca sportiv și ca om politic, întrucât a fi sportiv de performanță, a fi om politic, nu înseamnă că ești gorilă sau brută așa cum am fost defint de către pârâtul CARTIANU GRIGORE.

Dreptul la demnitate onoare și reputație, au fost în mod vădit încălcate de către pârât cu ignorarea faptului că drepturile personalității sunt drepturi câștigate chiar de la naștere, aceste drepturi nu se rezumă la noțiunea de subiect de drept ci privește desigur persoana umană în integralitatea sa biologică , psihologică și socială., aceste drepturi fiind netransmibile.

În consecință ,orice persoană, trebuie să beneficieze de o speranță legitimă de protecție a acestor valori nepatrimoniale, indiferent de poziția sa socială.

Or, toate acțiunile întreprinse de către pârât împotriva subsemnatului au adus grave atingeri acestor valori garantate și ocrotite de norme legale imperative.

În ceea ce privește prejudiciul. Existența prejudiciului ca element al răspunderii civile delictuale se conturează ca o consecință a săvârșirii faptei ilicite.

Repararea prejudiciului cauzat prin afecțarea dreptului la demnitate onoare și reputație și imagine, este adevărat că nu are reglementare expresă privind regimul juridic, lăsând la latitudinea instanței ca în funcție de solictările efectuate, de gravitatea faptelor săvârșite, de efectul acestora să decidă cuantificarea reparației.

Atât în doctrină cât și în practica judiciară s-a considerat că pronunțarea unei hotărâri judecătorești, prin care se constată încălcarea drepturilor cu caracter nepatrimonial, privind imaginea, onoarea, demnitatea persoanei, constituie în sine un remediu, pentru înlăturarea faptei ilicite.

Reparația implică și acordarea unor sume de bani, cu titlu de daune morale, pentru prejudiciul cauzat, daune care trebuie să dea expresia gravității afectării drepturilor nepatrimoniale încălcate, de aceea rog instanța să evalueze quantumul prejudiciului moral estimat de subsemnatul la suma de 50.000 euro **întrucât am fost prejudiciat în mod grav în public, de către pârât.**

Cunosc că referitor la quantumul despăgubirilor morale ca efect al încălcării drepturilor personalității, presupune o apreciere subiectivă a magistratului, dar în această apreciere trebuie avute în vedere criteriile determinate de gradul și gravitatea atingerii valorilor sociale ocrotite, valori care așa cum am arătat sunt garantate de Constituție și ocrotite de lege.

Referitor la legătura de cauzalitate, aceasta este dată de faptul că afirmațiile făcute de către pârât în presă sunt de natură de a crea o imagine deformată asupra subsemnatului.

Astfel, am demonstrat că sunt întrutotul îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, motiv pentru care solicit admiterea cererii cu care am sesizat instanța de judecată, pârâtul urmând să răspundă pentru prejudiciile aduse, demnității, onoarei, imaginii și reputației subsemnatului.

Or, deingrarea declanșată public capătă conotații catastrofale având în vedere impactul pe care îl au asemenea informații asupra publicului.

Este evident că atacurile la adresa subsemnatului sunt abuzive tendențioase minicinoase și jignitoare, făcute cu scop denigrator, afirmațiile făcute sunt în mod vădit de natură calomnioasă, fapt ce impune sancționarea unor asemenea atitudini.

Îndeplinirea cerințelor impuse de art. 1357 c. civ.

Potrivit dispozițiilor art. 1357 din c. civ. atragerea răspunderii civile delictuale impune întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) Existența unei fapte ilicite
- b) Existența unui prejudiciu
- c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu
- d) Existența vinovăției

În prezenta cauză sunt îndeplinite aceste cerințe având în vedere că faptele ilicite au fost definite ca fiind: *”conduite ale omului , prin care se încalcă normele dreptului obiectiv sau regulile de conviețuire socială”, acțiunea sau inacțiunea care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime ale unei persoane .”* (L. POP Drept civil .Teoria Obligațiilor vol. I Chemarea Iași 1993 p. 216)

Faptele ilicite săvârșite de către pârât s-au materializat prin denigrarea și prezentarea unor imagini false privind pe subsemnatul , pârâtul acționând cu premeditare și intenție directă cu scopul de a-mi afecta reputația.

Prejudiciul moral adus este evident, la stabilirea cuantumului prejudiciului rog cu respect instanța să analizeze actele și probele anexate să aibe în vedere gradul deosebit de lezare a valorilor sociale ocrotite și faptul că poziția socială și umană pe care subsemnatul o dețin în societate au condus la gravitatea prejudiciului asupra reputației mele.

Asităm la existența unui prejudiciu real actual și cert cauzat direct subsemnatului, prejudiciu moral care sub aspect material nu a fost recuperat.

Sub aspectul raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul cauzat acesta rezultă chiar din materialitatea faptei, faptele ilicite conducând la prejudiciul moral suferit urmare atacului la care am fost supus de către pârât.

Obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți este o obligație de rezultat, fiind evident că în momentul când sunt săvârșite asemenea fapte, vinovăția și intenția directă există, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu moral rezultând expres din însăși săvârșirea faptei. (Mitru Carmina Jud. Tr. Dolj, Aspecte privind repararea daunelor morale în jurisprudența instanțelor naționale și jurisprudența CEDO).

Referitor la capetele 3 și 4 ale cererii de chemare în judecată arăt că cererile formulate au drept temei dispozițiile art. 253 alin. 3 c. civ.: ”Totodată cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:

- a) Obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare,**
- b) Orice măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite, sau pentru repararea prejudiciului cauzat.**

Alin. 4. De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciu, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.”

În drept : art. 72, art. 73, art. 75, art. 253, art. 1349, art. 1357, art. 1372, art. 1382 c. civ. art. 192, art. 451 c. pr. civ., art. 6, art. 8 CEDO

Pentru susținerea cererii de chemare în judecată solicit în temeiul art. 265 c. pr. civ. proba cu înscrisuri, care vor demonstra campania declanșată împotriva subsemnatului de către pârât și conduita pârâtului în raport cu subsemnatul și cu alte persoane care nu sunt obediente puterii.

În temeiul art. 351 c. pr. civ., proba cu interogatoriul pârâtului, pentru a se putea cunoaște faptele persoanele ale acestuia și scopul urmărit de către pârât în demersurile efectuate de denigrare și defăimare a subsemnatului

Anexez în dublu exemplare următoarele documente:

- articolele publicate de pârât
- Articole publicate de jurnaliști ce vizează conduita pârâtului

În temeiul art. 451 c. pr. civ solicit și cheltuielile de judecată generate de prezentul litigiu.

CU DISTINSĂ CONSIDERAȚIE

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-V-A CIVILĂ
DOSAR NR. 23111/3/2021
TERMEN pronunțare : 15.03. 2022

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsematul **GHÎȚĂ DANIEL FLORIN, (...)**

În contradictoriu cu:

GRIGORE CARTIANU

Formulez :

CONCLUZII SCRISE

Prin care cu deosebit respect solicit onoratei instanțe admiterea acțiunii cu care am investit instanța de judecată, în sensul a admite toate capetele de cerere respectiv:

- 1. Constatarea încălcării de către pârât a dreptului la onoare, demnitate, reputație, imagine și viață privată drepturi nepatrimoniale ce au fost nesocotite prin formularea unor afirmații denigratoare , defăimătoare , ironice , batjocoritoare și mincinoase la adresa subsemnatului de către pârât.*
- 2. Atragerea răspunderii delictuale a pârâtului în sensul obligării acestuia la repararea integrală a prejudiciului cauzat subsemnatului prin plata unei sume de 50.000euro, reprezentând daune morale datorate pentru atingerea adusă drepturilor la onoare demnitate reputație, imagine și viață privată.*
- 3. Obligarea pârâtului la încetarea oricărei încălcări cu referire la persoana subsemnatului de natură a leza drepturile intrinseci ființei umane, demnitatea, onoarea , reputația și imaginea*

4. Obligarea pârâtului la publicarea dispozitivului hotărârii pronunțate de instanța de judecată în publicația ZIARIȘTII.COM

La pronunțarea hotărârii vă rugăm să aveți în vedere că sunt întrunite cerințele răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtului din următoarele considerente:

Subsemnatul fără să am vreun diferend cu pârâtul, acesta a început împotriva subsemnantului, un real linșaj mediatic, scopul urmărit fiind acela de a fi discreditat public, urmare a apartenenței politice a subsemnantului la PSD.

Este cunoscut că atât în legislația internațională (CEDO art. 10) dar și în legislația națională (art. 30 Consituție) dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut.

- (1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.
- (2) Cenzura de orice fel este interzisă.
- (3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.
- (4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.
- (5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

- (7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.

Un aspect important pe care doresc să-l subliniez că subsemnatul niciodată nu am mai fost supus unei campanii de denigrare și defăimare așa cum în mod nelicit a acționat pârâtul.

Este cunoscut că întradevăr dreptul la exprimare constituie un drept fundamental al unei societăți democratice, dar acest drept nu este un drept absolut având în vedere că deseori acest drept vine în conflict cu alte drepturi fundamentale, ca dreptul la onoare demnitate, reputație, viață privată , ceea ce a impus conceptul că la rândul său libertatea de exprimare comportă îndatoriri, responsabilități, fiind definită de doctrină ca fiind: **”libertate de obligație.”**

Subsemnatul pe lângă activitatea sportivă , m-am implicat anterior de a deveni politician și activităților civice, patriotice mi-am însușit opinia unui prelat că patriotismul și credința reprezintă puterea unui neam , iar când acesta uită de propriile sale valori, începe descopunerea societății.

Este cunoscut că în prezent asistăm la acest fenomen, la care o contribuție importantă o au și persoane care au statutul de ”jurnaliști” ce adoptă o atitudine și un limbaj ca cel folosit de pârât: ”idiot” ”gorilă” , ”analfabet” etc.....aspecte care nu au nimic comun cu codul deontologic al ziaristului.

Este de reținut că pârâtul se referă la activitatea pe care o desfășor în Parlamentul României ca deputat PSD, în consecință, acuzațiile sunt de natură factuală, fără să fie supuse probei verității , fiind acuzații determinante care nu sunt dovedite în vreun fel de autorul denigrator, în speță pârâtul GEORGE CARTIANU, care nu a adus nicio probă în sensul că, prin acțiunile subsemnatului în Parlament am încercat să ”bruiez” bugetul de stat., etc...

Cauza ilicită privind comportamentul pârâtului este generată chiar de art. 3 din Codul deontologic al ziaristului, : **” Ziaristul nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte. Știrea de presă trebuie să fie exactă , obiectivă și să nu conțină păreri personale”**

art. 9''Ziaristul care distorsionează, intenționat informația ,face acuzații nefondate , plagiază folosește neautorizat fotografii sau imagini TV și surse sau calomniază săvârșeste abateri profesionale de maximă gravitate .

O,r chiar etimologic a calomnia reprezintă ca paradigmă:

CALOMNIE, calomnii, s. f. Afirmație mincinoasă și tendențioasă făcută cu scopul de a discredita onoarea sau reputația cuiva; defăimare, clevetire. – Din fr. calomnie, lat. calumnia.

Din probele administrate am demonstrat că la adresa subsemnatului s-au făcut comentarii la nivel grobian, fiind supus oprobiului public fără scrupule de către pârât, situație dovedită cu comentariile la articolele denigratoare publicate de către acesta și imaginile postate fără consimțământul subsemnatului.

Comportamentul aboradat de către pârât are ca rezultat desconsiderarea arbitrară a demnității umane, prin aplicarea unui tratament disprețuitor la adresa subsemnatului, fapt ce a generat, grave prejudicii de ordin moral având în vedere valorile sociale ocrotite , drepturile nepatrimoniale. Dreptul la onoare demnitate și reputație.

Afirmațiile făcute de către pârât au avut un caracter public fiind inserate în cadrul publicației ZIARIȘTII.RO,la care desigur că au avut acces nenumărate persoane.

Atitudinea pârâtului, atestă fapta ilicită întrucât a adus atingere drepturilor intangibile a oricărei persoane la demnitate, onoare , activitate profesională, iar prejudiciul este moral, determinat de efectele faptelor săvârșite de către pârât.

Reputația este o componentă a demnității umane, alături de onoare, percepută ca un atribut de ordin etic, or subsemnatul mi-am câștigat reputația prin sacrificii uriașe atât în domeniul sportiv dar și în domeniul social și politic, încercând prin activitatea mea să sprijin și să promovez valori pe care mulți le-a uitat, respectiv respectul, față de semenii, față de țară, în opinia pârâtului valori desuete raportat la stilul pe care l-a adoptat în activitatea jurnalistică. (cuvinte licențioase, denigratoare).

Pentru a demonstra motivele pentru care am acceptat să intru în politică, citez dintr-un interviu pe care l-am dat ziaristului BOGDAN CIUTACU :

Fostul sportiv consideră că se duce o luptă împotriva oamenilor săraci, iar clasa de mijloc este pe cale de dispariție în România: „Ati înțeles că se duce o luptă cu oamenii de rând, cei saraci, doar pe ei aplicăm legea?! Avem bogați și săraci. Clasa medie nu mai există! Sunt bani pentru campanii electorale, sunt bani pentru orice, dar nu sunt pentru salarii, alocații și pensii! În ultimii șase s-a făcut o campanie diabolică, de ai face vinovați pe toti bătrânii României că nu sunt bani de pensiile lor, din cauza lor o duce tineretul greu! O campanie murdară, nedemnă de o națiune!”.

Subsemnatul nu am abdicat de la aceste principii și întodeauna am votat chiar lezând uneori interesele partidului din care fac parte, împotriva unor legi care față de reglementările ce le aveau, contraveneau interesului general al cetățenilor, care m-au votat, sau nu m-au votat.

Pentru a demonstra diferența uriașă a conduitei unui ziarist, menționez un fragment din ultimul articol scris la 28 iunie 1883, la ziarul TIMPUL când MIHAI EMINESCU, numit de PETRE ȚUȚEA, ROMÂNUL ABSOLUT a fost eliminat din spațiul civil și politic, practic din viața publică:

” Iubesc acest popor bun. blând, omenos pe spatele căruia diplomații, croiesc charte și rebele, zugrăvesc împărății, despre care lui nici prin gând nu-i trece, iubesc acest popor care nu servește decât de calici, acelor ce se înalță la putere, popor nenorocit care geme sub măreția tuturor palatelor de gheață ce li se așează pe umeri”

Așa scria ziarisul EMINESCU, înainte de a deveni parte din tragedia neamului românesc , după cum spunea MIRCEA ELIADE, începând cu fatidica zi de 28 iunie 1883 când a fost înlăturat din viața publică tot politic.

După cum am arătat atât la nivel național cât și internațional s-a conchis că libertate de exprimare nu poate fi absolută ea putând fi îngrădită. Acest lucru înseamnă că, dacă prin exercitarea dreptului la libera exprimare de către o persoană, se aduce atingere demnității, onoarei sau vieții particulare a altei persoane, atunci libertatea de exprimare este înțeleasă în mod eronat, iar această conduită încalcă fără îndoială prevederile legale.

Conform articolul 10 (**Libertatea de exprimare**) din CEDO – Convenția europeană a drepturilor omului.

„1. Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a

drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Subsemnatul am arătat că toate articolele semnate de către pârât conțin elemente defăimătoare, false, nu se bazează pe substrat factologic, exprimarea verbală abordată în articolele menționate de către pârât, nu corespunde cerințelor impuse de Codul deontologic al ziaristului și a normelor de conduită adoptate de societate, aspecte ce atestă fără dubiu caracterul ilicit al faptelor, fiind acuzații factuale, neveridice.

Atitudinea pârâtului este nelicită, atingând un nivel înalt de gravitate raportat la conținutul afirmațiilor făcute la adresa subsemnatului în spațiul public, limitele dreptului la exprimare fiind excesiv depășit.

Este unanim recunoscut că, Omul reprezintă valoarea supremă a societății, onoarea demnitatea și reputația profesională sunt atribute fundamentale ale omului și fără a se asigura protecția acestor atribute ale personalității nu se poate concepe protecția omului în societate.

Potrivit art. 1398 alin. (1) din Codul civil, *„cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.”*

De regulă, repararea prejudiciului poate surveni doar atunci când sunt întrunite toate elementele pentru angajarea răspunderii civile delictuale: fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția. Totuși, în anumite cazuri expres prevăzute de lege, unul dintre elementele respective poate lipsi.

Pârâtul cu știință a nesocotit drepturile nepatrimoniale, garantate de Constituție prin art. 1 alin. 2 și prin art. 72 c. civ.

Doctrina definește prejudiciul ca reprezentând: Rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială, sau morală, consecințe ale încălcării vătămării drepturilor și intereselor legitime a unei persoane.” Or prejudiciile se produc, urmare a

încălcării unor drepturi ale unei persoane, art. 1359 din c. civ. obligă pe autorul faptei ilicite să repare prejudicial cauzat, existența prejudiciului este o consecință a săvârșirii faptei ilicite, faptele ilicite fiind dovedite prin cele mai sus reiterate.

Relevant **sub aspectul daunelor morale**, este decizia nr. 457 /27.01. 2012 a ÎCCJ unde se reține: ‘ ‘ *L-a stabilirea cuantumului daunelor morale, pentru prejudicial suferit, ce constă generic, în atingerea adusă valorilor ce definesc personalitatea umană, se au în vedere consecințele negative suferite pe plan psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost vătămate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării de către reclamant.* ‘ ‘

Referitor la prejudiciu este de notorietate că în ceea ce privește cuantificarea acestuia este lăsată de legiuitor la dispoziția magistratului, evaluare care se efectuează în funcție de criteriile obiective determinate de probele administrate, de gradul de lezare a valorilor nepatrimoniale ocrotite de legislația națională, Constituție și Convenția Europeană.

Rezultatul privat dar și cel public a fost atins de către pârât, prin modul în care sunt în prezent perceput de persoanele care au interacționat cu pârâtul.

Pentru determinarea cuantumului prejudiciului rugăm a avea în vedere principiul proporționalității daunei cu starea de disconfort psihic, traumele suferite, urmare a campaniei de defăimare dusă de către pârât.

La **cuantificarea prejudiciului** cauzat de către parat subsemnatului, rog onorata instanță, să aibă în vedere atât calitatea subsemnatului de sportiv, de politician dar și de om simplu și perioada lungă în care am fost supus atacurilor denigratoare, mincinoase și calomnioase de către pârât, atacuri ce se manifestă și în prezent.

În doctrina română s-a susținut că ”prejudiciul moral”, în înțelesul primit de doctrină și jurisprudență, cuprinde atât vătămările aduse persoanei în onoarea, demnitatea, pozițiunea socială, creditul, libertatea sau reputațiunea sa, cât și pe acelea care constituie o lezare a sentimentelor sale de afecțiune”. Prejudiciile morale reprezintă ”suferințe sau neplăceri de ordin fizic sau psihic,

În aprecierea importanței prejudiciului moral trebuie avute în vedere vârsta, profesia, activitatea socială a persoanei vătămate, tocmai datorită faptului că fiecare individ acordă valorilor o prețuire diferită în funcție de aspirațiile sale.

Integritatea fizică și psihică, sănătatea, speranța de viață, sentimentele de afecțiune etc., sunt valorile morale absolute ale ființei umane. Fiind considerate de societate valori morale, acestea sunt reglementate și recunoscute ca făcând parte din sistemul drepturilor nepatrimoniale ale fiecărei ființe umane.

Dacă valorile morale au fost alterate în mare măsură, atunci prejudiciul moral cauzat este extrem de important.

Am arătat și am dovedit că am fost supus unei hărțuri permanente din partea pârâtului. Într-o perioadă destul de îndelungată cu aprecieri denigratoare frecvente, care din păcate continuă și în prezent, consecințele vătămării subexistând, situație ce desigur că m-a determinat a apela la justiție pentru a stopa acțiunile declanșate de către pârât la adresa subsemnatului.

Între 21-25 iulie 2016 s-a ținut la Londra un Colocviu sub auspiciile Consiliului Europei care a făcut țărilor membre recomandările ce urmează, cu privire la repararea daunelor morale.

S-a apreciat la acest nivel că despăgubirea are ca scop de a da o compensare sau satisfacție victimei. În anumite cazuri percepute, cuantumul compensației va putea fi determinat și de gravitatea faptei autorului care a cauzat dauna.

Repararea trebuie să cuprindă, în afară de despăgubirea bănească, și măsuri care să împiedice realizarea, continuarea sau repetarea faptelor dăunătoare. Motiv pentru care am solicitat instanței să se pronunțe asupra tuturor capetelor de cerere cu care a fost investită.

Sub aspectul temeiniciei Cererii de chemare în judecată vă rugăm să aveți în vedere următoarele:

Conform dispozițiilor art. 1349 c. civ. :*”Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale , drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane alin. 2. Cel care având discernământ încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate , fiind obligat să le repare integral”*

În strînsă concordanță cu articolul precitat , art. 1357 c. civ. statuează că cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită , săvârșită cu vinovăție este obligat să îl repare , autorul prejudiciului urmînd a răspunde chiar și pentru cea mai ușoară culpă.

În sfera răspunderii civile delictuale se încadrează desigur și atingerile aduse onoarei , reputației , demnității unei persoane , cu caracter nepatrimonial , dar care au o deosebită importanță pentru că țin de valoarea umană.

Prin atitudinea adoptată de către pârât prin declarațiile și imaginile pe care le-a publicat , calomnioase și defăimătoare , neadevărate ,aceasta a încălcat dreptul subsemnatului la demnitate la viață privată, dreptul la propria imagine aducînd atingere desigur și vieții mele private.

Art. 73 din c. civ. prevede imperativ:

- 1.*”Orice persoană are dreptul la propria imagine .*
2. *În exercitarea dreptului la propria imagine , ea poate să interzică ori să împiedice , reproducerea , în orice mod , a înfățișării sale fizice ori a vocii sale, sau după caz , utilizarea unei asemenea reproduceri .”*

Aceste valori sunt ocrotite nu numai de legislația națională dar și de art. 8 din Convenția Europeană:

”Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie , a domiciliului său și a corespondenței sale.”

Art. 10 din Convenție consacră dreptul la liberă exprimare dar în același timp stabilește că se impun și restrîngerii și stabilirea unor sancțiuni atunci când

printre altele se impune protecția moralei și a reputației sau a drepturilor altora.

La capitolul II din Codul civil ce vizează Respectul datorat ființei umane, definește prin art. 58 Drepturile personalității :” ***Orice persoană are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la demnitate, la propria imagine, la respectarea vieții private, precum și alte asemenea drepturi recunoscute de lege.***”

Art. 252 c. civ prevede imperativ: Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane , cum sunt viața , sănătatea integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private , libertatea de conștiință.....iar art. 253 c. civ inserează mijloacele de apărare oferite persoanei fizice, ale cărei drepturi nepatrimoniale, au fost încălcate ori amenințate:

Mijloace de apărare

(1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței:

- a) interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă;
- b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă;
- c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul încălcării drepturilor nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la libera exprimare, instanța poate dispune numai măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:

- a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare;
- b) orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat.

(4) De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive.

Am reiterat aceste susțineri și aplicabilitatea actelor normative în speță , pentru a demonstra temeinicia cererii formulate.

Doctrina a menționat că orice persoană chiar cunoscută marelui public, trebuie să poată beneficia de speranța legitimă de protecție și respect ale drepturilor personalității, a dreptului la propria imagine în temeiul Convenției Europene.

În mod tendențios , pârâtul a prezentat aspecte din activitatea subsemnatului, pentru a evidenția în fals situații ce au fost infirmate de atitudinea subsemnatului chiar și față de deciziile politice, pe care le-am adoptat în interesul cetățenilor, m-am opus obligativității Certificatului Verde, am promovat LEGEA SUVERANITĂȚII, am votat împotriva unor legi care aduceau atingere , drepturilor fundamentale ale cetățenilor.....

Am asistat astfel din partea pârâtului la prezentarea excesivă și nerezonabilă a unor fapte ce nu-mi aparțin, ce au avut drept consecință prejudicierea gravă a imaginii subsemnatului, a onoarei , a demnității și vieții private.

III Incidența dispozițiilor art. 1357 c. civ.

Potrivit dispozițiilor art. 1357 din c. civ. atragerea răspunderii civile delictuale impune întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) Existența unei fapte ilicite
- b) Existența unui prejudiciu
- c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu
- d) Existența vinovăției

În prezenta cauză sunt îndeplinite aceste cerințe având în vedere că faptele ilicite au fost definite ca fiind:”*conduite ale omului , prin care se încalcă normele dreptului obiectiv sau regulile de conviețuire socială*”, *acțiunea sau inacțiunea care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime ale unei persoane .*”(L. POP Drept civil .Teoria Obligațiilor vol. I Chemarea Iași 1993 p. 216)

Faptele ilicite săvârșite de către pârât care s-au materializat prin denigrarea și prezentarea unor imagini false privind pe subsemnatul, pârâtul acționând cu

premeditare și intenție directă a-mi afecta , onoarea demnitatea reputația și imaginea.

Sub aspectul raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul cauzat acesta rezultă chiar din materialitatea faptei, faptele ilicite conducând la prejudiciul moral și de imagine al subsemnatului .

Obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți este o obligație de rezultat , fiind evident că în momentul când sunt săvârșite asemenea fapte, vinovăția și intenția directă există , legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu moral rezultând expres din însăși săvârșirea faptei.(Mitru Carmina Jud. Tr. Dolj , Aspecte privind repararea daunelor morale în jurisprudența instanțelor naționale și jurisprudența CEDO.

Legătura de cauzalitate și intenția directă a pârâtului ca element al vinovăției rezidă din probele administrate, constând în postările, fotografiile și comentariile denigratoare efectuate de către pârât în ziarul pe care îl gestionează.

Jurisprudența a statuat că în ceea ce privește dreptul la imagine legătura de cauzalitate dintre acțiunea ilicită și prejudiciu rezultă ex rem , chiar prin săvârșirea faptei , prin vătămarea valorilor sociale fundamentale ocrotite de normele civile , constituționale și internaționale.

Or pronunțarea unei hotărâi judecătorești, prin care instanța constată încălcarea drepturilor cu caracter patrimonial, privind imaginea , onoarea , demnitatea și viața privată, a persoanei , reprezintă singurul remediu , pentru înlăturarea faptei ilicite.

Referitor la capetele de cerere 1, 3 , 4 și 5 ale cererii de chemare în judecată arăt că cererile formulate așa cum am arătat prin acțiunea promovată, au drept temei dispozițiile art. 253 alin. 3 c. civ.:”*Totodată , cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins , cum sunt:*

- a) *Obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare,*
- b) *Orice măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite, sau pentru repararea prejudiciului cauzat.*

Alin. 4. De asemenea , persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciu , chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.”

Având în vedere cererea ce face obiectul dosarului , probele administrate , care atestă fără dubiu că pârâtul prin comentariile făcute în presă, în mod deosebit de grav a încălcat drepturile personalității , motiv pentru care solicit cu respect onoratei instanțe admiterea acțiunii conform capetelor de cerere cu care a fost sesizată, cu mențiunea că reprezentanta subsemnatului avocat COROIU VASILICA din cauze obiective având o gravă problemă familială, ce a intervenit intempestiv nu s-a putut prezenta la termenul din 01.03. 2022,neavând în acest context nici posibilitatea de a apela la substituirea sa de un alt coleg avocat.

Concluzii redactate de avocat COROIU VASILICA.

Cu distinsă considerație

GHIȚĂ DANIEL FLORIN